

Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 У 10442/10
25.11.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца П. Ј. из Б., кога заступа Б. Ј., адвокат из Б., ул. ... , поднетој против решења Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије, број: ... од ... године, у предмету престанак радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 25.11.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијен је приговор тужиоца изјављен против решења Републичког хидрометеоролошког завода, број: ... од ... године, као неоснован и потврђено решење првостепеног органа. Наведеним првостепеним решењем ставом 1 диспозитива одређено је да тужиоцу престаје радни однос дана ... године, а ставом 2 диспозитива је одређено да тужилац има право на плату у трајању од шест месеци коју је имао у време када му је престао радни однос.

У тужби поднетој овом суду и допуни тужбе тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је тужени орган пре доношења решења о престанку радног односа тужиоца требало да, сагласно одредби члана 65. став 4. Закона о радним односима у државним органима донесе решење којим се утврђује да је тужилац као постављено лице остао нераспоређен, али тужени није ни покушао да утврди да ли постоји радно место на које тужилац може бити распоређен, односно да ли постоје послови који одговарају тужиочевој стручној спреми. Сматра да је тужени орган погрешно применио материјално право позивајући се на члана 70. Закона о радним односима у државним органима, с обзиром да је, у конкретном случају, требало

применити члан 65. наведеног Закона, који се примењује на запослена и постављена лица која су запослена у државном органу у коме је дошло до смањења броја запослених услед промене у организацији, методу рада, односно услед смањења обима и укидања послова. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења указујући да решење о разрешењу тужиоца дужности помоћника директора није донето на основу члана 65. Закона о радним односима у државним органима (смањен број запослених односно постављених лица, промена у организацији и методу рада органа), јер је према важећем Правилнику о унуштањем уређењу и систематизацији радних места, број ... од ... године остао исти број државних службеника на положају (...) као и укупан број запослених, као што је било предвиђено ранијим Правилником од ... године. По ставу туженог, тужени орган није ни надлежан за доношење решења којим би се утврдило да је тужилац остао нераспоређен, већ је према ставу 4. истог члана закона, доношење овог решења у надлежности Владе. Сматра да је у конкретном случају законито поступио директор туженог када је на основу овлашћења из члана 70. Закона о радним односима у државним органима, а због озбиљних пропуста у раду тужиоца, донео одлуку да тужиоца не распореди ни на једно друго место у Заводу. Предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени када је одбио приговор тужиоца, дајући за своју одлуку довољне и аргументоване разлоге које прихвата и овај суд уз правилну оцену навода приговора тужиоца. Одредбом члана 70. став 1. Закона о радним односима у државним органима ("Службени гласник РС", бр. 79/05... 104/09), прописано је да изабрано лице на сталној функцији (судија, јавни тужилац) које буде разрешено функције и постављено лице које по истеку мандата не буде поново постављено или које у току трајања мандата буде разрешено могу се распоредити на радна места у истом органу која одговарају њиховој стручној спреми и

радним способностима, а ставом 2. истог члана Закона, прописано је да уколико се изабрано, односно постављено лице не може распоредити на начин из става 1. овог члана или не прихвати радно место на које је распоређено, престаје му радни однос.

Из списка предмета произлази да је тужилац решењем Владе, ... бр. ... од ... године разрешен дужности помоћника директора Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије - Сектор за заједничке службе почев од ... године, након чега је тужени – директор Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије на основу члана 179. став 1. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/05 ... 104/09), и члана 70. став 2. Закона о радним односима у државним органима ("Службени гласник РС", бр. 48/91 ... 79/05), донео решење којим тужиоцу престаје радни однос дана ... године, са правом на плату у трајању од 6 месеци коју је имао у време престанка радног односа, са образложењем да се тужилац не може распоредити ни на једно место у Заводу, те да му престаје радни однос у смислу наведеног члана 70. став 2. Закона о радним односима у државним органима. Према образложењу оспореног решења тужени је одбио приговор, правилно налазећи да због пропуста у раду тужиоцу и Одељења за материјално-финансијске послове и књиговодство, које је било у саставу Сектора за заједничке службе, чији је руководилац био тужилац, тужилац не може бити распоређен ни на једно друго место у Заводу у Одељењу за материјално-финансијско пословање, нити на радно место руководиоца групе за интерну ревизију, због забране прописане чланом 20. Правилника о заједничким критеријума за организовање и стандардима и методолошким упутствима за поступање интерне ревизије у јавном сектору ("Службени гласник РС" бр. 82/07).

Суд је ценио наводе тужбе, да је тужени орган требало, сагласно одредби чл. 65. ст. 4. Закона о радним односима у државним органима прво да донесе решење којим се утврђује да је тужилац остао нераспорјеђен, па тек након тога решење о престанку радног односа, али је нашао да је овај навод неоснован, јер у конкретном случају решење о разрешењу тужиоца дужности помоћника директора Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије није донето због смањења броја запослених, односно постављених лица, нити услед промена у организацији и методу рада органа, тј. туженог, односно услед смањења обима и укидања послова код туженог, па је оспорено решење правилно засновано на одредби члана 70. ст. 1. и 2. Закона о радним односима у државним органима.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 40 ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09), одлучио као у

диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.11.2011. године, 7 У 10442/11

Записничар
Вера Маринковић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈК